

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Quibus modis mutari potuerit, vel non potuerit Nabuchodonosor?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

de Nabuchodonosore non historicè, sed parabolicè duntaxat narrari, & sub regis huius nomine, casum Luciferi depingi. Verùm D. Hieronymus & alij plerique aiunt, hanc esse hæresin; cùm ex simplici narratione eius facti pateat, historiam esse; & scriptura clarè dicat, *omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor regem*, quæ scilicet ipse priùs narrauerat, sibi in somno ostensa, ac postea re ipsa contigisse. Quo pacto autem contigerint, vel contingere potuerint, graphicè certatur. Ne eadem omnium est sententia.

Dan. 4.
25.

§. IV.

Quibus modis mutari potuerit, vel nõ potuerit Nabuchodonosor?

Quatuor sunt modi, quibus id contingere potuit; 1. vt Nabuchodonosor talis in oculis tantùm aliorum videretur; 2. vt talis sibi duntaxat esse putaretur. 3. vt fera talis re ipsa esset. 4. vt partim talis esset, partim talis non esset, qualis ab authoribus perhibetur. Primus modus placuit

Michael
Medin.
lib. 2. de Michaëli Medina, existimauit enim, regis
Ede, c. 7. in bestiam conuersionem nequaquam veram, sed phantasticam duntaxat fuisse; quo pacto etiã Apostoli, quando Christum

vide-

viderunt ambulantes supra mare, putauerunt phantasma esse. Eiuscemodi autem phantasma vel à dæmone potest fieri, vel à Deo. A dæmone, per præstigias. Quo sensu comicus ait:

*Glaucomam ob oculos obijciemus, eumq;
ita*

Plant. in
milite
glor.

Faciemus, ut quid viderit, non viderit.

Hæc arte sagi, & magi, dæmonis auxilio, ita perstringunt falluntq; oculos intuentium, ut præsentem vel non videantur, quemadmodum apud Homerum Ulysses, & apud Virgilium Æneas

Infert se septus nebula (mirabile dictis)

Virgil. 1.
Æneid.

*Per medios: miscetq; viris: neque cer-
nitur ulli;*

vel videantur esse picæ, feles, canes, lupi; unde & lycanthropi vocantur, qui sub figura lupi ouium gregem exagitant, inuadunt, occidunt, & mox in hominis formam reuertuntur. Habemus pro dolor exempla quotidiana in nostris sagis, etiam sub eiusmodi forma sauciatis. Et mentionem facit talis transformationis D. Augustinus; nos autem infra fusiùs. Cum ergo Deus voluit Nabuchodonosorem humiliare, potuit permittere cæcæ dæmoni,

S. August.
l. 18. ciuit.
cap. 18.

vt aliquid simile circa eum operaretur. Im-
 mò potius potuit ipse Deus, circa corpus
 regis, quandam bestię figuram circumpo-
 nere, sub qua, ab alijs aspicientibus be-
 stia esse crederetur. Quemadmodum femi-
 nam, ad se adductam S. Hilarion curauit:
 alijs, per magicas artes, iumentum esse ap-
 parebat, quę S. Hilarioni mulier, vti re-
 uera erat, videbatur. Hoc modo potuit &
 Nabuchodonosor superuehri, & ferę fa-
 ciem præ se ferre; non tamen re ipsa hoc
 modo ferę faciem præ se tulit. 1. Quia
 hoc non est mutari, sed tegi. 2. Quia
 non ab extrinseco, sed intrinsecus eum
 mutatum esse significant illa verba: *Cor eius*
ab humano commutetur, & cor fera detur ei.
 3. Quia *foenum ut bos comedit*, quod non
 facturum fuisset, si in se ipso mutatus non
 esset, sed tantum alijs mutatus apparuisset.
 4. Quia commemorantur *disertę capilli eius*
in similitudinem aquilarum creuisse, & un-
gues eius quasi anium. 5. Quia ipse de se
 testatur suo, non aliorum sensu, sanato:
sensus meus reuersus est ad me, & figura mea
reuersa est ad me. Quod non dixisset, si in
 eo tantum deceptus esset sensus alienus.

S. Hicro-
 in vita S.
 Hilario-
 nis.

Dan. 4.13.

§. V.

87

§. V.

Cerebro corruptorum lepida exempla.

Est igitur secundus modus, ut mente erita, non jam alijs, sed sibi ipse, per imaginationē vitiatam, in feram transformatus crederetur. Hæc sententia videtur S. Thomæ, sed in libro 2. de Regimine, quem Bellarminus alijq; non censent esse S. Thomæ. Habet tamen pro se multa exempla, neque caret ratione. Exempla accumulat Galenus, & post eum Leuinus Lemnius; & Iacobus Bidermannus in Utopia; quorum nonnulla libet breuiter perstringere, in gratiam hypoehondriacorum, id est, quorum præcordia humore melancholico ac flatibus rurgent, è quibus morbus iste frequenter talia per imaginationem monstra efficit. *Quidam*; inquit Leuinus Lemnius, *putabat nasum sibi excreuisse in immensum, ut elephantis proboscidem circumferre videretur. Medicus hunc ei morbum & phantasiam hac arte exemit: longum farcimen naribus admonit, arreptaq; nouacula, illud sensim abscidit, ac tandem extimam nasi partem perstrinxit, ut sanguis deflueret; itaq; imaginarium ei nasum auulsit: atque præscripta ei soporifera portione, & salubri diata eum plenè curauit.*

Bellarmino
lib. de
script.
Eccles.
Leuin.
Lemn.
lib. 2. de
complexo.

Y

Qui-